

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/62/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124010464
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3124010464.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov Mgr. Jána Odnogu a JUDr. Tomáša Brinčíka v trestnej veci proti obžalovanému A. A., nar. X.XX.XXXX v Púchove, trvale bytom B. C. XXX, trestne stíhanému pre skutok, obžalobou právne posúdený ako prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 18. septembra 2025 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Považská Bystrica proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 25. marca 2025, sp. zn. 1T/20/2024 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 25. marca 2025, sp. zn. 1T/20/2024 bolo rozhodnuté tak, že obžalovaný sa podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodzuje spod obžaloby sp. zn. Pv 142/23/3306 zo dňa 4.3.2024, pre skutok, obžalobou právne posúdený ako prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

v období od presne nezisteného času roku 2019 až do dňa 14.01.2023 bez súhlasu príslušných štátnych orgánov neoprávnenne naviezol na presne nezistených nákladných vozidlách a následne uložil 295 ton zeminy a kameniva, kategorizovaného vyhláškou Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 365/2015 Z. z., ktorou sa ustanovuje Katalóg odpadov, ako odpad č. 17 05 04 (zemina a kamenivo iné ako uvedené v 17 05 03), na parcelu č. KN-C 1321 v katastrálnom území obec Lednica, okres Púchov, ktoré miesto na tento účel nebolo určené, čím porušil § 13 písm. a), b), d) a § 97 ods. 1 písm. s) zákona č. 79/2015 Z. z. o odpadoch v znení neskorších predpisov, pričom náklady na odstránenie tohto odpadu predstavujú sumu 7.630,32 €,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal prokurátor odvolanie ihneď po vyhlásení rozsudku do zápisnice o hlavnom pojednávaní. Dodatočne prokurátor odvolanie odôvodnil nasledovne:

„Napadnutým rozsudkom súd obž. A. A. podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby Okresnej prokuratúry Považská Bystrica sp. zn. Pv 142/23/3306 zo dňa 04.03.2024, pre prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Rozhodnutie súdu nepovažujem za zákonné a opodstatnené, lebo nesprávne vyhodnotil zabezpečené dôkazy, a to najmä výpoveď a znalecký posudok znalkyne Ing. Jaroslavy Gažovej.

Prečinu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto čo aj z nedbanlivosti, nakladá s odpadmi v malom rozsahu v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

Na základe dôkazov zabezpečených v priebehu prípravného konania a vykonaných na hlavnom pojednávaní považujem za dostatočne preukázané, že obžalovaný A. A. sa dopustil skutku tak, ako je uvedené v obžalobnom návrhu.

Konanie obžalovaného A. A. je potrebné hodnotiť ako úmyselné. Tento záver odvodzujem z preukázanej skutočnosti, že obžalovaný si bol vedomý, že na terénne úpravy prostredníctvom stavebného odpadu a výkopovej zeminy potrebuje príslušné povolenie, ktoré si už raz dodatočne vybavoval v roku 2019 a takýmto povolením preukázateľne nedisponoval, no napriek tomu vykonával činnosť opísanú v obžalobnom návrhu.

Teda mám za to, že bolo jednoznačne preukázané, že skutok sa stal a tento je trestným činom. Skutočnosť, že skutok spáchal obžalovaný A. A. je jednoznačne preukázaná jednak jeho doznáním a jednak svedeckými výpoveďami svedkov D. D., E. F., G. H. a I. J.. Všetci svedkovia zhodne uviedli, že obžalovaný niekoľko rokov navážal stavebný odpad a výkopovú zeminu na svoj pozemok a to prostredníctvom iných osôb, pričom sám osobne tento odpad rozhrňal takým spôsobom, že ho tlačil smerom k brehu potoka, pričom postupoval bez akýchkoľvek povolení a to napriek tomu, že minimálne od roku 2019 mal vedomosť, že jednak je na takýto postup potrebný súhlas príslušných orgánov na úseku odpadového hospodárstva a jednak, že jeho konaním dochádza k postupnému zosuvu brehu potoka. .

Uvedené konštatoval aj súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku, keď uviedol, že čo sa týka skutkových zistení, z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní bez akýchkoľvek pochybností vyplynulo v prvom rade to, že obžalovaný najskôr v roku 2014 až 2015 na svoj pozemok KN-C pare. č. 1321 v kat. úz. B. uložil stavebný odpad. Toto vypovedal sám obžalovaný a tiež svedkovia F. a H., ktorí zhodne uviedli, že obžalovaný si na svojom pozemku za použitia stavebného odpadu začal robiť úpravy pomocou strojov ešte 10-15 rokov dozadu. Aj stavebný odpad z nehnuteľností zbúraných v roku 2019 obžalovaný použil na úpravu svojho pozemku, ako vypovedal sám obžalovaný a opäť aj svedkovia F. a H.. Takýto záver navyše vyplýva aj z toho, že bol na obžalovaného svedkyňou H. podaný podnet, kde bol takto obžalovaný „nútený“ použitie stavebného odpadu zlegalizovať, kedy mu Okresný úrad Trenčín 17.06.2019 udelil súhlas na využívanie odpadov na povrchové úpravy terénu, a to betónu a zmesi betónu, tehál, obkladového materiálu a keramiky, a to v množstve 50 ton a na obdobie do 31.12.2019. Tentokrát ale stavebný odpad už nebol použitý na spevnenie cesty v hornej časti pozemku, ako vypovedal obžalovaný, ale na vyrovnanie pozemku smerom ku svahu nad vodným toho Lednica - potokom, ako vypovedali zhodne svedkovia F. a H..

Následne asi v roku 2020 alebo 2021 obžalovaný na svoj pozemok nechal naviezť hlinu, kde časť dovezenej hliny použil na vyrovnanie svojho pozemku, čo vypovedal sám obžalovaný a potvrdzuje aj svedok F.. Aj keď obžalovaný tvrdil, že hlinu nesypal smerom ku svahu nad potokom, toto bolo vyvrátené nielen výpoveďami svedkov F. a H., ktorí jasne uviedli, že obžalovaný po navedení hliny inými osobami pomocou strojov túto rozhrňal smerom ku svahu nad potokom, ale aj výpoveďou svedka D., ktorý sa v roku 2023 zúčastnil miestnej ohliadky a z laického pohľadu sa mu pri ohliadke zdalo, že zemina na mieste zosuvu bola navýšená, možno vo výške cca 1,30 metra. Nielenže teda viaceré., osoby obžalovaného pri tejto činnosti priamo videli, navýšenie pozemku navyše bolo zrejme inému svedkovi aj laickým pohľadom. Na uloženie tejto hliny, ktorá nepochádzala z pozemku obžalovaného, obžalovaný nemal súhlas príslušných štátnych orgánov (čo nespochybnil obžalovaný a je zrejme aj zo stanovísk príslušných štátnych orgánov), pričom taký súhlas bol potrebný, ako uviedla znalkyňa Ing. Gažová.

Teda aj súd prvého stupňa v rozsudku konštatoval, že na hlavnom pojednávaní bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný na svojom pozemku nakladal s odpadom (zeminou a kamenivom) bez súhlasu príslušných orgánov odpadového hospodárstva, teda neoprávnene.

Spornou podľa súdu ostala otázka, v akom rozsahu obžalovaný s odpadom neoprávnene nakladal. Pričom súd konštatoval, že žiaden presný (merateľný a teda podľa kritérií predpokladaných v § 124 ods. 3 a § 125 ods. 1 Tr. zák. určiteľný) rozsah neoprávneneho nakladania s odpadmi obžalovaným z vykonaného dokazovania bez akýchkoľvek pochybností nevyplýval. Treba tu opäť zdôrazniť, že obžalovanému sa vôbec nekládlo za vinu uloženie stavebného odpadu na jeho pozemok v rokoch 2014 alebo 2015. Tiež je dôležité, že na uloženie (použitie) 50 ton stavebného odpadu na jeho pozemku v roku 2019 mal obžalovaný súhlas príslušných štátnych orgánov a, či tohto odpadu použil viac, z ničoho nevyplýva.

S uvedeným právnym názorom súdu prvého stupňa sa nie je možné stotožniť. Znalec geodet-Ing. E. tak v odbornom vyjadrení ako aj pri výsluchu na hlavnom pojednávaní jednoznačne a podrobne uviedol, akým spôsobom vykonal geodetické zameranie a akým spôsobom určil výpočet kubatúry zeminy. Ani pri výsluchu na hlavnom pojednávaní žiadnym spôsobom nezmenil svoje zamerania, resp. výpočty. Je pravdou, že znalec - geodet vypočítal kubatúru zeminy z odtrhu svahu a nie odpad, nakoľko túto odbornú

otázku geodet nevie a ani nemôže zodpovedať, avšak znalkyňa K. I. následne určila, že sa jedná o odpad, tento zakategorizovala v zmysle vyhlášky a určila náklady na jeho odstránenie.

Teda rozsah činu bol preukázaný oboznámeným znaleckým posudkom a jeho doplnením, o záveroch ktorého nevznikli žiadne dôvodné pochybnosti a taktiež jeho závery potvrdila znalkyňa pri jej výsluchu na hlavnom pojednávaní. K. I. na hlavnom pojednávaní jednoznačne uviedla, že podľa predložených fotografií je viditeľne zrejme, že odpadu a síce nepôvodnej výkopovej zeminy, zmesi tehál a kameniva sa na pozemku obžalovaného nachádza ďaleko viac, ako sa tomuto kladie za vinu a tiež jednoznačne uviedla, že sa nemôže na dovezené tehly a betón prirodzene vyskytnúť zemina a kamenivo, toto muselo byť na miesto dovezené.

Ak sa súd prvého stupňa s takýmto určením rozsahu činu nestotožnil a poukazuje na výsluch znalkyne K. I. na hlavnom pojednávaní, ktorá uviedla, že keď sa v iných prípadoch zisťuje, čo je odpadom a čo nie, zväčša sa miesto ohliadne, v prípade potreby aj bagruje alebo robia sondy. V tomto konkrétnom prípade sa však ani nebagrovalo a ani sa nerobili žiadne sondy, čo zrejme by bol jediný možný (súčasne evidentne aj správny) postup, na základe ktorého sa mohlo zistiť, ktorá časť zosuvu je zemina a kamenivo dovezené obžalovaným a ktorá (alebo či vôbec nejaká) je pôvodný svah, inak tiež tvorený zeminou a kamenivom, mal takýto dôkaz vykonať.

Na základe uvedeného konštatovania súdu mám za to, že tento mal v zmysle § 2 ods. 11 prvá veta Trestného poriadku vykonať dôkaz, o ktorom hovorila znalkyňa na hlavnom pojednávaní, nakoľko tento v prípravnom konaní nespomínala ani on nežiadala, teda jednalo sa o novú skutočnosť, ktorá vyšla najavo na hlavnom pojednávaní.

Nakoľko súd nepovažoval určenie rozsahu činu za dostatočne preukázané znaleckým posudkom K. I., a v tomto smere dokazovanie nedoplnil, mám za to, že súdom nebol zistený skutkový stav bez dôvodných pochybností, a teda súd rozhodol v rozpore so základnou zásadou trestného konania ustanovenou v § 2 ods. 10 Trestného poriadku.

S prihliadnutím na tieto skutočnosti považujem moje odvolanie za odôvodnené a navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne na podklade môjho odvolania, podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku zrušil výrok rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/20/2024 zo dňa 25.03.2025, ktorým obž. A. A. oslobodil spod obžaloby Okresnej prokuratúry Považská Bystrica sp. zn. Pv 142/23/3306 zo dňa 03.03.2024, pre prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1 Trestného zákona a aby podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu pojednal a rozhodol.“

Obžalovaný sa k odvolaniu prokurátora vyjadril prostredníctvom obhajcu nasledovne:

„Okresná prokuratúra v odôvodnení podaného odvolania uvádza, že okresný súd mal vykonať dôkaz ohliadnutím miesta, v prípade potreby aj bagrovaním alebo robením sondy, pričom v prípravnom konaní tento dôkaz znalkyňa nespomínala a ani on nežiadala a má sa preto jednať o novú skutočnosť, ktorá vyšla najavo až na hlavnom pojednávaní, a preto žiada zrušiť výrok rozsudku okresného súdu a vec vrátiť na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Podané odvolanie žiadam zamietnuť ako nedôvodné, pričom sa v celom rozsahu stotožňujem s rozsudkom okresného súdu a jeho skutkovým a právnym zdôvodnením.

Zdôrazňujem, že pre riadnu právnu kvalifikáciu trestného činu neoprávneného nakladania s odpadmi je nevyhnutné presné ustálenie tak samotného množstva odpadu, s ktorým malo byť neoprávnené nakladané, a tiež aj určenie, že sa jedná o odpad v zmysle príslušných právnych predpisov.

V mojej veci orgány činné v trestnom konaní v prípravnom konaní takto nepostupovali.

Bol som to práve ja, obžalovaný, ktorý som sa domáhal riadneho objasnenia trestného činu, ktorého som sa mal údajne dopustiť.

Pri všetkých štyroch oboznámeniach s vyšetrovacím spisom realizovaných v dňoch 31.7.2023, 2.10.2023, 6.11.2023 a 20.2.2024 som navrhol doplnenie dokazovania v podobe vykonania previerky mojej výpovede na mieste samom za účasti ustanoveného súdneho znalca, čo však bolo vždy zamietnuté. Jedinému môjmu návrhu na doplnenie dokazovania zo dňa 31.7.2023 bolo vyhovené a to v podobe ustanovenia súdneho znalca z odboru odhad škôd na životnom prostredí.

V ďalšom však už zisťovanie skutočného stavu neprebiehало, čo bolo potvrdené vyjadrením geodeta K. F. E., ktorý zameral veľkosť zosuvu svahu a nie odpad. Nejednalo sa preto o nové skutočnosti, ktoré by vyšli najavo na hlavnom pojednávaní.

Preto žiadam odvolanie zamietnuť.“

Na verejnom zasadnutí, konanom o podanom odvolaní, prokurátor krajskej prokuratúry zotrval na písomných dôvodoch odvolania a navrhol rozhodnúť v zmysle návrhu uvedenom v písomných dôvodoch odvolania. Obhajca a obžalovaný s poukazom na obsah písomného vyjadrenia k odvolaniu prokurátora navrhli odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania prokurátora podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Na základe preskúmania správnosti samotného odvolaním prokurátora napadnutého rozsudku okresného súdu o oslobodení obžalovaného spod obžaloby sa senát odvolacieho súdu nestotožnil s dôvodnosťou argumentácie prokurátora, uvedenej v dôvodoch podaného odvolania.

Pokiaľ ide o posúdenie správnosti a zákonnosti samotného napadnutého výroku rozsudku okresného súdu, z odvolania prokurátora a z vyššie citovaného obsahu jeho písomných dôvodov vyplýva, že prokurátor v dôvodoch odvolania proti napadnutému rozsudku okresného súdu namietal správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, na základe ktorého hodnotenia dôkazov okresný súd dospel k záveru o nepreukázaní spáchania skutku, pre ktorý bola na obžalovaného v prejednávanej veci podaná obžaloba. Podľa názoru odvolacieho súdu prokurátor teda namietal nesprávnu aplikáciu § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení vykonaných dôkazov, v ktorom pochybení videl prokurátor podľa dôvodov jeho odvolania vadu, zakladajúcu dôvod pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. Prokurátor tiež namietal, že pokiaľ dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní neboli pre súd dostatočné pre uznanie viny obžalovaného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, mal sám v zmysle § 2 ods. 11 Tr. por. vykonať ďalšie dôkazy, ktoré prokurátor nenavrhol.

V súvislosti s odvolaním prokurátora namietanou správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda súd prvého stupňa postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav veci nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože súd prvého stupňa by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd na základe vykonaného dokazovania

dospel ku skutkovému záveru, podľa ktorého vykonané dôkazy v zmysle § 285 písm. a) Tr. por. aj na základe aplikácie zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“ bez akýchkoľvek pochybností nepreukazujú, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Na základe preskúmania veci, odvolací súd dospel k záveru, že skutkové zistenia okresného súdu, uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania a nevykazujú vady, ktoré by mali základ v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., ako aj v nesprávnej aplikácii jednej zo základných zásad trestného konania, a to zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“.

Z vyššie citovaného obsahu odôvodnenia odvolania odvolací súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch odvolania nenamieta, že by skutkové závery okresného súdu nemali oporu v tom, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, resp. že by bol postup okresného súdu rozporný s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. v zmysle vyššie uvedeného teoretického rámca, ale sa len domáha vyvedenia iných záverov, iného hodnotenia dôkazov s tým, aby odvolací súd nariadil okresnému súdu, čo má vyvodiť z vykonaných dôkazov, resp. ku akým skutkovým záverom má dospieť. Takejto požiadavke však odvolací súd v zmysle vyššie uvedených úvah o oprávnení odvolacieho súdu preskúmať správnosť postupu súdu prvého stupňa pri hodnotení vykonaných dôkazov nemôže v žiadnom prípade vyhovieť, keďže odvolací súd nemá právomoc udeľovať súdu prvého stupňa záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov (nemá právo prikazovať, o ktoré konkrétne dôkazy má oprieť skutkový stav veci a aké konkrétne závery má z vykonaných dôkazov vyvodiť). Odvolací súd opakovane zdôrazňuje, že má právomoc len upozorniť súd prvého stupňa na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať.

S poukazom na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku a na základe preskúmania obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku riadne vypořiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie a dal riadne odpovede, prečo nedospel k záverom, vyvedenia ktorých sa domáhal prokurátor v dôvodoch svojho odvolania. Odvolací súd musí tiež konštatovať, že argumentácia okresného súdu, o ktorú oprel svoj záver o nepreukázaní skutku, pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný, má úplnú oporu v obsahu vykonaného dokazovania, nakoľko dôvody, ktorými odôvodňoval, prečo nedospel k záveru o jednoznačnom a nepochybnom preukázaní spáchania skutku, majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Odvolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné zdôrazniť, že okresný súd v napadnutom rozsudku uviedol len to, že vykonané dôkazy bez akýchkoľvek pochybností nepreukazujú, že by sa tento skutok stal. Okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu pri ustáľovaní svojich skutkových záverov postupoval správne, keď ustálil, že z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní nebolo možné určiť rozsah nakladania s odpadom zo strany obžalovaného. Správne okresný súd uviedol, že po zosuve svahu bola zameraná celá masa, teda nielen potenciálny odpad, ale aj hmota zosunutého svahu, ktorá nie je odpadom. Pokiaľ z vykonaného dokazovania nebolo možné ustáliť z hmotnostného hľadiska žiadny konkrétny rozsah (množstvo) odpadu, nebolo možné ani dospieť k záveru o tom, že sa stal skutok, ktorý je predmetom obžaloby, ku ktorým správnym záverom aj podľa názoru odvolacieho súdu dospel okresný súd. Okresný súd tiež dospel k správnym záverom, podľa ktorých by sa pre spáchanie trestného činu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1 Tr. zák. vyžadovalo neoprávnené nakladanie s odpadom aspoň v malom rozsahu, ktorý z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní okresnému súdu nevyplýval. Z uvedených dôvodov preto okresný súd správne aplikoval aj zásadu „v pochybnostiach v prospech obvineného“.

S poukazom na uvedené odvolací súd sa nestotožnil s dôvodnosťou argumentácie prokurátora v dôvodoch podaného odvolania o danosti dôvodov na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Pokiaľ ide o ďalšie písomné dôvody odvolania, prokurátor namieta absenciu aktivity okresného súdu vo vzťahu k vykonávaniu dokazovania na hlavnom pojednávaní. Prokurátor konkrétne namieta, že súd mal povinnosť vykonať dôkaz, o ktorom znalkyňa hovorila na hlavnom pojednávaní (po obhliadke miesta vykonať bágrovanie a používať sondy za účelom zistenia odpadu). Súd mal tak postupovať aj bez návrhu prokurátora. Prokurátor povinnosť súdu iniciatívne zasahovať do procesu dokazovania odvodil z ustanovenia § 2 ods. 11 Tr. por.

Na základe preskúmania tejto odvolacej námietky prokurátora sa senát odvolacieho súdu nestotožnil s dôvodnosťou argumentácie prokurátora, uvedenej v dôvodoch podaného odvolania.

Podľa názoru odvolacieho súdu, žiadne ustanovenie Trestného poriadku neukladá súdu povinnosť nahrádzať absenciu aktivity prokurátora v procese dokazovania na hlavnom pojednávaní vo vzťahu k preukazovaniu viny obžalovaného.

Podľa § 2 ods. 5 Tr. por. prokurátor v trestnom konaní zastupuje štát. Ak tento zákon, medzinárodná zmluva vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom (ďalej len „medzinárodná zmluva“) alebo rozhodnutie medzinárodnej organizácie, ktorým je Slovenská republika viazaná, neustanovuje inak, prokurátor je povinný stíhať všetky trestné činy, o ktorých sa dozvedel.

Podľa § 2 ods. 7 Tr. por. každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom v jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 11 Tr. por. súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhl. Strany majú právo nimi navrhnutý dôkaz zabezpečiť.

Podľa § 2 ods. 14 Tr. por. strany sú si v konaní pred súdom rovné.

Podľa § 2 ods. 18 Tr. por. konanie pred súdom je ústne, výnimky ustanovuje tento zákon. Dokazovanie riadi súd, ktorý však výsluch obžalovaného, svedkov, poškodeného a znalcov spravidla ponecháva stranám, najprv tej, ktorá dôkaz navrhla či obstarala.

Nie je zrejme sporné, že nositeľom dôkazného bremena v kontradiktórnom súdnom konaní vo vzťahu k preukazovaniu viny obžalovaného je prokurátor. Ťažisko dokazovania prebieha v súdnom konaní, ktoré je vedené ako spor strán, ktorými sú oproti sebe stojaci prokurátor a obžalovaný. Súd podľa Trestného poriadku nie je, ako tomu bolo v minulosti, zaradený medzi orgány činné v trestnom konaní, ktorými sú už iba policajti a prokurátor. Vylúčenie súdu z orgánov činných v trestnom konaní je zvýraznené aj v základných zásadách trestného konania, keď v zmysle § 2 ods. 7 Tr. por. každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom. Súdnictvo vykonávajú nezávislé a nestranné súdy na všetkých stupňoch oddelene od iných štátnych orgánov (§ 10 ods. 2 Tr. por.).

Odvolací súd ďalej uvádza, že povinnosť zisťovať skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti majú už len orgány činné v trestnom konaní, ktoré v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. majú povinnosť zisťovať skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, pričom dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Uvedená zákonom výslovne zakotvená povinnosť orgánov činných v trestnom konaní (nie súdu) sa nevzťahuje iba na prípravné konanie, ale aj konanie pred súdom. Citované ustanovenie podľa názoru odvolacieho súdu bez pochybností a celkom jednoznačne označuje orgány, ktorým je zákonom uložená povinnosť zisťovať skutkový stav vecí a obstarávať dôkazy z úradnej povinnosti. Medzi tieto orgány súd už nie je zaradený.

Preto odvolací súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku prokurátora, podľa ktorej súdom nebol zistený skutkový stav bez dôvodných pochybností, pretože povinnosť zistiť skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie sa v zmysle citovaného ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por. týka iba orgánov činných v trestnom konaní a nie súdu, ako to výslovne z tohto ustanovenia vyplýva.

Pokiaľ ide o ustanovenie § 2 ods. 11 Tr. por., z tohto síce vyplýva, že súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhlí, ale v zmysle ustanovenia § 1 a § 2 ods. 18 Tr. por. je trestný proces upravený ako kontradiktórne konanie dvoch protistrán - prokurátora (eventuálne poškodeného) na jednej strane a obžalovaného a jeho obhajcu (eventuálne zúčastnenej osoby) na druhej strane. Preto nie súd, ale strany trestného konania pred súdom predkladajú a vykonávajú dôkazy, ktoré obžalovaného usvedčujú alebo oslobodzujú. Úlohou súdu, ako nestranného rozhodovacieho orgánu, je posúdenie týchto dôkazov a rozhodnutie sporu medzi prokurátorom, ktorý na jednej strane zastupuje štát (§ 2 ods. 5 veta prvá Tr. por.) a obžalovaným. Pri tomto rozhodovaní musí súd zachovať nestrannosť a nesmie iniciatívne napomáhať jednej alebo druhej strane a svojim postupom nesmie dať ani príčinu k pochybnostiam o rovnakom prístupe k obžalobe ako aj k obhajobe. Súd sa nikdy nesmie stavať do pozície „pomocníka“ obžaloby usilujúc sa pri absencii aktivity prokurátora, resp. jeho nečinnosti vo vzťahu k preukazovaniu viny obžalovaného o jeho odsúdenie. Ak by sa tak stalo, došlo by k porušeniu nielen zásady rovnosti strán v konaní pred súdom (§ 2 ods. 14 Tr. por.), ale aj zásady spravodlivého procesu.

Pokiaľ prokurátor v dôvodoch podaného odvolania poukazuje na ustanovenie § 2 ods. 11 Tr. por., podľa ktorého súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhlí, je potrebné zdôrazniť, že toto ustanovenie hovorí o možnosti súdu vykonať dôkazy, ktoré strany nenavrhlí avšak nezakladá súdu povinnosť vykonať tieto dôkazy. Odvolací súd k tomu dodáva, že v zmysle tohto ustanovenia úloha súdu v dokazovaní na hlavnom pojednávaní je iba výnimočná a doplňujúca. Vôbec sa nemôže vzťahovať na aktívny prístup súdu vo vzťahu k preukazovaniu viny obžalovaného. Jej opodstatnenie môže v kontradiktórnom trestnom konaní prichádzať do úvahy napríklad v procese dokazovania týkajúceho sa rozhodnutia o treste s potrebou vyžiadania a zabezpečenia spisov, keďže súd má povinnosť v prípade preukázania viny obžalovanému uložiť zákonný trest.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd nepovažoval námietky prokurátora v písomných dôvodoch podaného odvolania za dôvodné.

Na podklade odvolania prokurátora odvolací súd skúmal aj správnosť napadnutej výrokovej časti rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných ďalších vád, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však odvolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmienené prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávacom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomu uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.